

De wereld verwerpt steeds de Koning der Joden

Door Dave Hunt (vertaald door prof. Johan Malan), <http://www.bibleguidance.co.za/>

Vertaald uit het Afrikaans, Schriftplaatsen uit de Statenvertaling (1977), voetnoten door M.V.

Inhoud:

Vele mensen erkennen Jezus Christus, in Zijn verscheidene hoedanigheden, maar niet ieder is zich bewust van Zijn rol als Koning der Joden. De moslims verwerpen deze aanspraak en staan dit tegen. De grote meerderheid van de Joden zelf erkennen deze hoedanigheid van Jezus niet. Toch is Hij de Koning der Joden en Hij zal in de toekomst vanaf de troon van David vanuit Jeruzalem de wereld regeren.

Tijdens het Kerstfeest zijn er miljoenen mensen die anders nauwelijks aan Christus of God denken, maar die bij deze gelegenheid lippendienst bewijzen aan het feit dat Jezus 2000 jaar geleden in Bethleem als Koning der Joden werd geboren:

“...Toen nu Jezus geboren was te Bethleem, [gelegen] in Judea, in de dagen van de koning Herodes, ziet, [enige] wijzen van het Oosten zijn te Jeruzalem aangekomen. Zeggende: Waar is de geboren **Koning der Joden**? want wij hebben Zijn ster gezien in het Oosten, en zijn gekomen om Hem te aanbidden” (Mattheüs 2:1-2; zie ook Lukas 1:31-32).

Het is heel eigenaardig dat zelfs vele Christenen, die geloven dat Jezus als de “Koning der Joden” geboren werd, in werkelijkheid geen waarde aan deze titel hechten - vooral niet omdat dit met de *Joden* in verband staat. Profetieën die aantonen dat Christus de wereld vanaf Davids troon vanuit Jeruzalem zal regeren, worden als metaforen¹ aanzien, en op Zijn huidige regering vanuit de hemel toegepast.

Jeruzalem is 3000 jaar geleden door koning David veroverd en tot hoofdstad van Israël uitgeroepen. Veertig keer wordt in de Bijbel Jeruzalem “de stad van David” genoemd. Daar heeft de Heer de troon van David voor eeuwig gevestigd. Op deze troon moet de Messias, de Koning der Joden, over Israël én de wereld regeren (2 Kronieken 6:6, 33: 7; 2 Samuël 7:16; Psalm 89: 3-4, 20-21, 29-36; Handelingen 15:16-17). Jeruzalem wordt meer dan 800 keer² in de Bijbel genoemd en vervult een sleutelrol in Gods raadsplan. Hij heeft zijn Naam voor eeuwig aan deze stad verbonden (2 Koningen 21:4)³.

---

¹ **Metafoor:** figuurlijke uitdrukking die berust op een vergelijking (Van Dale-cdrom).

² **Jeruzalem:** deze naam (niet afgekort) komt 816 keer voor in de Statenvertaling.

³ **Gods Naam voor eeuwig aan Jeruzalem verbonden:**

2 Koningen 21:4: “En hij [Manasse] bouwde altaren in het huis des HEEREN, waarvan de HEERE gezegd had: te Jeruzalem zal Ik Mijn Naam zetten”.

Deuteronomium 12:5,11: “Maar naar de plaats, die de HEERE, uw God, uit al uw stammen verkiezen zal, om Zijn Naam aldaar te zetten, naar Zijn woning zult gijlieden vragen, en daarheen zult gij komen ... Dan zal er een plaats zijn, die de HEERE, uw God, verkiezen zal, om Zijn Naam aldaar te doen wonen”.

1 Koningen 8:29; 9:3: “Dat Uw ogen open zijn, nacht en dag, over dit huis, over deze plaats, van dewelke Gij gezegd hebt: Mijn Naam zal daar zijn; om te horen naar het gebed, hetwelk Uw knecht bidden zal in deze plaats”. “En de HEERE zeide tot hem: Ik heb uw gebed en uw smeking gehoord, die gij voor Mijn aangezicht smekende gedaan hebt; Ik heb dat huis geheiligd, hetwelk gij gebouwd hebt, opdat Ik Mijn Naam aldaar tot in eeuwigheid zette”.

Psalm 132:13,14: “Want de HEERE heeft Sion verkoren, Hij heeft het begeerd tot Zijn woonplaats, [zeggende]: Dit is Mijn rust tot in eeuwigheid, hier zal Ik wonen, want Ik heb ze begeerd”.

Jodenhaat en de strijd om Jeruzalem

Omdat Satan wist dat hij slechts kan overwonnen worden door de Messias, die uit het geslacht van Abraham, Izaäk en Jakob zou komen, heeft hij vooraf 3000 jaar de Jodenhaat aangewakkerd. Indien hij alle Joden kon vernietigen, dan zou de Messias niet kunnen geboren worden. Maar deze gevechtsronde heeft Satan verloren. Als hij echter vandaag alle Joden uitroeit, dan kan God zijn belofte niet vervullen dat Jezus bij Zijn tweede komst als Koning der Joden op Davids troon zal regeren. God zal dan een leugenaar zijn en Satan de overwinnaar. De integriteit van God en Zijn eeuwig raadsplan zijn aan de overleving van Israël gekoppeld!

Jasser Arafat van de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO) maakt er aanspraak op dat Jeruzalem nog steeds aan de Palestijnen toebehoort en al 4000 jaar een Arabische stad is. Nochtans wordt Jeruzalem niet één keer in de Koran vernoemd.

Op 15 Juli 1889 werd in de *Pittsburgh Dispatch* bericht dat er 40.000 inwoners in Jeruzalem waren, waarvan 30.000 Joden en de meeste anderen waren Christenen. In 1948, toen Israël zijn onafhankelijkheid verklaarde, behoorde slechts 3% van het grondgebied aan Arabieren toe.

Israëls Knesset bevindt zich in Jeruzalem. De wereld aanvaard dit niet. Daarom bevinden zich de meeste buitenlandse ambassades op andere plaatsen - de meeste van hen in Tel Aviv. De wereld verwerpt God en zijn Koning (Psalm 2)⁴ en zij hebben hun eigen plannen met Jeruzalem.

Een wereldwijde veldtocht

Nu komen we bij de bredere aspect van de anti-Joodse oorlog tegen God en de Koning der Joden, namelijk de poging om Jeruzalem en het land van God (Leviticus 25:23)⁵ te beheren. Het is verbaazingwekkend dat de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (VN) bijna een derde van zijn besprekingen en besluiten aan Israël heeft gewijd - en dit voor een landje met minder dan een duizendste van de wereldbevolking! De VN heeft nog nooit de Arabieren veroordeeld wegens terrorisme, maar Israël hebben ze reeds meer dan 370 keer veroordeeld, omdat zij zichzelf verdedigen.

In maart 1999 heeft de Europese Gemeenschap de Joodse regering in kennis gesteld dat zij Israëls soevereiniteit over Jeruzalem niet erkennen. Ook Paus Johannes Paulus II heeft opnieuw de Israëli-sche soevereiniteit over Jeruzalem verworpen.

In alles wat hier gebeurt zien wij de voortgezette vervulling van Christus' merkwaardige profetie:

“En Jeruzalem zal door de heidenen [of: de natiën, de volkeren] vertreden worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn” (Lukas 21:24)⁶.

De herovering door Israël van Oost-Jeruzalem in 1967 duidt klaarblijkelijk op het einde van de tijden der natiën. Door een erg onverwacht besluit heeft Israël echter het beheer over de Tempelberg aan een moslimcomité (de Wakf) onder toezicht van Jordanië overgedragen, en daardoor het hart van Jeruzalem in heidens beheer gelaten. In 1994 hebben Jasser Arafat en zijn PLO het beheer over de Tempelberg overgenomen.

---

⁴ **Psalm 2:** “Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken ijdelheid? De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen te zamen tegen de HEERE, en tegen Zijn Gezalfde, [zeggende]: Laat ons hun banden verscheuren, en hun touwen van ons werpen. Die in de hemel woont, zal lachen; de HEERE zal hen bespotten. Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, en in Zijn grimmigheid zal Hij hen verschrikken. Ik toch heb Mijn Koning gezalft over Sion, de berg Mijner heiligheid. Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd. Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde [tot] Uw bezitting. Gij zult hen verpletteren met een ijzeren scepter; Gij zult hen in stukken slaan als een pottenbakkersvat. Nu dan, gij koningen, handelt verstandig; laat u tuchtigen, gij rechters der aarde! Dient de HEERE met vreze, en verheugt u met beving. Kust de Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij [op] de weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen”.

⁵ **Leviticus 25:23:** “Het land ook zal niet voor altoos verkocht worden; want het land is het Mijne, daar gij vreemdelingen en bijwoners bij Mij zijt”.

⁶ **Tijden der heidenen:** (Zie Daniël 2:36-45, Lk 21:24, Romeinen 11:25) duren van de verwoesting van Jeruzalem (586 vC), door Nebukadnezar, tot de wederkomst van de Messias om het Vrederijk op te richten. In deze periode zijn er vreemde heersers (heidene) in Israël en Jeruzalem; in Jezus' tijd waren dit de Romeinen.

De Rooms-katholieke leer dat Israël door de Kerk werd vervangen (de vervangingstheologie), verspreidt zich ook snel onder protestanten. Dit is een subtiele vorm van Jodenhaat. Hun betekenis en zelfs hun bestaan worden daardoor ontkend. Door de verdraaiing van historische feiten worden de Joden zelfs niet als ware Israëlieten beschouwd; Mormonen, Katholieken, en vele modernistische 'christenen'⁷ beschouwen zichzelf als 'ware Israëlieten'.

De schandelijke wreedheid van Jodenhaat door de eeuwen heen is een schokkende openbaring van het menselijke hart. Satan heeft miljoenen bondgenoten gekregen (velen van hen noemen zich Christenen) die maar al te ijverig zijn om Gods uitverkoren volk te vervolgen en zelfs te doden. Hitlers "finale oplossing voor het Joodse probleem"⁸ was bij Roosevelt, Churchill en andere geallieerde leiders bekend, maar zij hebben er niets aan gedaan. Zelfs het neutrale Zwitserland en Zweden hebben voortvluchtige Joden naar Hitlers handlangers teruggestuurd.

De 'heilige oorlog' van de Islam

Het is verbijsterend dat Zionisme⁹ en Nazisme in een Jordaans handboek aan elkaar gelijk gesteld worden. Nochtans hebben de Arabieren Hitler toegejuicht en geholpen, terwijl de Islam vandaag de dag nog steeds Hitlers "finale oplossing" nastreeft. Dreigementen zoals die van Hitler komen onafgebroken van de godsdienstige en politieke leiders van de Islam, via TV, radio, luidsprekers van moskeeën en in de straten. De strijd tussen Jahweh, de God van Israël die de Joden als zijn uitverkoren volk liefheeft, en Allah, de god van de Islam die de Joden vurig haat, is bezig zich naar een verschrikkelijk hoogtepunt uit te bouwen.

Het is de plicht van elke moslim om de Joden te vernietigen. Moslims dromen over de vernietiging van Israël. Zij benoemen vakantiedagen en straten naar de moordenaars van onschuldige Israëli's en vieren feesten ter ere van terroristen. Islamitische leiders roepen op tot geestelijke heropleving als sleutel naar de vernietiging van Israël. Islamitische fundamentalisten gebruiken overal in de wereld terreurgroepen om hun doel te bereiken.

Moslimgeleerden zijn het erover eens dat het de heilige plicht is van elk moslim om een *Jihad*¹⁰ (een heilige oorlog) te voeren, om de hele wereld aan het gezag van Allah te onderwerpen. Er zijn meer dan 100 verzen in de Koran die aansporen tot oorlog en moord om dit beoogde doel te bereiken. Een Libische kabinetsminister heeft gezegd: "Geweld is het meest verheven gebed van de moslim".

Niettegenstaande zijn inname en verwoesting van Koeweit, is Saddam Hoessein geliefd onder miljoenen Arabieren, omdat zijn scud-raketten grote schade in Israël hebben aangericht, en omdat hij nog steeds oproept tot hun vernietiging. Wanneer Khaddafi hysterisch uitroept: "De strijd tegen Israël zal zo intens zijn dat Israël zal ophouden te bestaan!", spreekt hij namens elke moslim. De Islam zijn stichter-profeet, Mohammed, heeft verklaard: "Het laatste uur zal niet aanbreken voordat de moslims tegen de Joden gevochten en hen vernietigd hebben".

---

⁷ **Het ware Israël:** ook Jehovah-getuigen (met name de kaste van 144.000 'gezalfden') beschouwen zichzelf als 'het ware Israël'.

⁸ **Hitlers finale oplossing voor het Joodse probleem:** Endlösung (Duits), nationaal-socialistische benaming voor de vernietiging van het jodendom en 'oplossing' van het 'joodse vraagstuk' (Encarta 2002).

⁹ **Zionisme:** het streven van de joden om terug te keren naar Zion (Palestina) en daar een nationale staat te stichten. De term komt het eerst voor in het tijdschrift *Selbstemanzipation* (1890) van N. Birnbaum. De twee pijlers van de beweging zijn het gedurende 2000 jaar ballingschap nimmer gedoofde Zionverlangen en het mislukken van de emancipatie van de joden in de 19de eeuw. Theodor Herzl gaf in 1896 met zijn boek *Der Judenstaat* de stoot tot het georganiseerde zionisme (Encarta 2002).

¹⁰ **Jihad:** (Arab., verkort. v. *djihad fi sabil Allah*, = inspanning, strijd op Gods weg) of jihad, term in de koran doorgaans gebruikt voor oorlogvoering. Gewapende strijd om het gebied van de islam uit te breiden is een collectieve plicht voor de islamitische gemeenschap. De in de veroverde gebieden levende niet-moslims kunnen hun eigen religie bewaren, zolang zij de islamitische heerschappij erkennen. Indien niet-moslims de islamitische staat aanvallen, is de jihad een individuele plicht voor elke weerbare moslim in het aangevallen gebied. moslims die in de djihad sneuvelen, worden als martelaren beschouwd, die direct in het paradijs toegelaten worden. Tegenwoordig is de djihadleer vooral van belang voor fundamentalistische groepen die hun gewapend verzet tegen de heersende regimes, die zij als ongelovig beschouwen, met deze leer rechtvaardigen (zie ook fundamentalisme). (Encarta 2002).

De moslimbegeerte om Israël uit te roeien, wordt reeds vanaf hun kinderjaren aangeleerd. De Syrische minister van onderwijs heeft geschreven: “De haat die wij in de gemoederen van kinderen van kleinsaf inbrengen, is heilig”. Een negende-graads Egyptisch handboek zegt het volgende: “Israël zal niet blijven bestaan als de Arabieren standvastig blijven in hun haat”. Een vijfde-graads handboek zegt: “De Arabieren moeten niet ophouden zich te beijveren voor de vernietiging van Israël”.

Het is zelfmoord voor Israël om hun strategische grondgebieden voor de zogenaamde ‘vrede’ aan zulke vijanden af te staan. De wereld dwingt hen echter dit te doen.

Mohammed heeft aan de moslims gedemonstreerd hoe ‘vrede’ te maken. In 628 nC. heeft hij een vredesovereenkomst met zijn eigen Kuriash-stam gesloten om voor zijn volgelingen de vrije toegang tot aanbidding in Mekka te verkrijgen. Twee jaar later, toen hij militair sterker stond, heeft hij Mekka onverwachts aangevallen en elk mannelijk lid van de Kuriash-stam om het leven gebracht.

Arafat heeft in het openbaar gezegd: “In de naam van Allah ... ik beschouw de Israëli-PLO-overeenkomst niet belangrijker dan de overeenkomst die onze profeet Mohammed gesloten heeft met de Kuriash-stam ... Vrede betekent voor ons de vernietiging van Israël”.

Er is dus geen plaats voor de Koning der Joden! Dit is de ware aard van de Islam.

Wie zal vrede brengen?

De moslimstaten bewapenen zich met raketten die uitgerust zijn met chemische, biologische en nucleaire koppen. Syrië heeft duizenden chemische en biologische raketkoppen vervaardigd. Sedert de Jom Kippoer-oorlog van 1973 hebben zij hun militaire slagkracht en luchtmacht verdrievoudigd. De hele wereld weet dat zij met die wapens slechts één doel hebben: Israël vernietigen.

Israël bezit ook kernwapens en deze zullen binnenkort in moderne duikboten aangebracht worden. Zij zullen ze gebruiken wanneer dit nodig blijkt. Wie zal vrede brengen? De Heer Jezus heeft gewaarschuwd voor een vernietiging die zó groot zal zijn dat als Hij niet Zelf tussenbeide zou komen, om ze te beëindigen, geen mens op de aarde meer zou behouden worden (Mattheüs 24:21-22)¹¹. In deze profetie impliceert blijkbaar ook moderne vernietigingswapens.

Geen wonder dat de God van de Bijbel, die Zichzelf twaalf¹² keer “de God van Abraham, de God van Izaäk en de God van Jakob” noemt, herhaaldelijk belooft Israël en Jeruzalem in de laatste dagen te zullen beschermen en verdedigen! Hij heeft het moderne Israël in 1948 tot geboorte gebracht en zal Zijn doel met hen beslist bereiken (Jesaja 66:8-9).

De wereld zoekt zijn eigen vrede

In zijn waanzinnige rebellie tegen God, verwerpt de wereld steeds de “Koning der Joden” en Zijn beloofde internationale vredesbewind, vanaf Davids troon in Jeruzalem. Zij maken liever hun eigen plannen.

Het ideaal van een humanistische¹³ wereldregering wordt al sedert de tijd van Nimrods Babyloni-sche rijk nagestreefd. In moderne tijden heeft dit ideaal nieuwe stuwkracht gekregen. In 1921 is de *Council on Foreign Relations* (CFR) gesticht. In hun tijdschrift, *Foreign Affairs*, zeggen zij: “Er zal geen vrede en voorspoed voor het mensdom zijn voordat er een internationale orde tot stand is gekomen”. Het geloof van de mens in God moet vervangen worden door een geloof in zichzelf en de innerlijke vermogens van de mens.

---

¹¹ **Mattheüs 24:21-22:** “Want alsdan zal grote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal. En zo die dagen niet verkort werden, geen vlees zou behouden worden; maar om de uitverkorenen zullen die dagen verkort worden”.

¹² **De God van Abraham, Izaäk en Jakob:** deze term komt eigenlijk 14 keer voor in de Bijbel: Genesis 26:24; 31:42,53; Exodus 3:6,15,16; 4:5; 1 Koningen 18:35; 2 Kronieken 30:6; Psalm 47:10; Mattheüs 22:32; Markus 12:26; Handelingen 3:13; 7:32; zie ook Hebreeën 11:16.

¹³ **Humanisme:** schrijver bedoelt hier met humanisme een wereldbeschouwing waarbij de mens zijn eigen geloof bepaalt (afgoden), en vooral gelooft in zichzelf en in zijn eigen innerlijke vermogens.

In mei 1947 heeft Winston Churchill gezegd: “Tenzij er een doeltreffende wereldregering kan gevestigd worden, en zal functioneren, is het vooruitzicht op vrede en menselijke vooruitgang twijfelachtig”.

De secretaris-generaal van de VN, Kofi Annan, heeft onlangs gezegd dat het begrip ‘nationale soevereiniteit’ opzij geschoven moet worden of opnieuw gedefinieerd. Dit staat namelijk in de weg voor een grotere wereldeenheden. Hij heeft ook gezegd dat er vanaf 2000 stappen zullen ondernomen worden ter bevordering van een wereldgodsdienst: “De VN zal zijn rol van vredebestichter naar het geestelijke terrein uitbreiden en zijn eerste bijeenkomst voor de godsdienstige leiders van de wereld organiseren”.

Mislukte pogingen voor een beter leven

Het maakt niet uit wat voor een regeringsvorm er ingesteld wordt, de leiders zijn zelfzuchtig en onderdrukkend. Dit is al herhaaldelijk door de wereldgeschiedenis bewezen. In Afrika werd het blanke koloniale bewind verworpen, maar in plaats van de beloofde vrijheid is er echter een nieuwe vorm van onderdrukking en uitbuiting, onder het bewind van zwarte despoten gekomen. In plaats van vrede en voorspoed voor iedereen is er nu een toenemende chaos, armoede, opstand, etnische en stammenoorlogen gekomen, waarbij de zwarten elkaar doden. Revoluties en staatsgrepen volgen elkaar op, zonder dat daar iets mee bereikt wordt.

Het Communisme heeft een tijd lang voor vele mensen de grote hoop gebracht op een gelijkberechtigde, humanistische samenleving. Het heeft toch zo goed geklonken: ‘gelijkheid voor iedereen’. De mensen die deze ‘gelijkheid’ hebben afgedwongen, waren echter tirannen die slechts naar hun eigen zelfzuchtige behoeften omzagen. Onder dit bewind werden de burgers van het land onderdrukt en bestolen. Corruptie heeft hoge toppen gescoord in de Sovjetunie en China, zoals ook in andere communistische landen.

Hetzelfde is waar met betrekking tot de Islam. Mohammed heeft hen van een zwaard voorzien. Na zijn dood hebben grote delen van Arabië geprobeerd het juk van de Islam af te werpen, maar zij werden terug tot onderdanigheid gedwongen in de ‘oorlogen tegen afvalligen’ waarbij duizenden mensen gedood werden. Dit heeft evenmin vrede gebracht. Mohammeds intiemste metgezellen en familieleden werden in een bloedige strijd om het leiderschap betrokken en hebben elkaar in de naam van Allah en hun profeet vermoord

De Islam kan niet veranderen. Tussen 1948 en 1973 waren er 80 revoluties in de Arabische wereld, waarvan er 30 succesvol waren. Hierbij werden 22 staatshoofden vermoord. Verscheidene fracties vechten nog steeds tegen elkaar. In de acht jaar lange oorlog tussen Iran en Irak is zo’n 1000 ton gifgas gebruikt, en er werden meer mensen gedood dan in de Eerste Wereldoorlog.

De moslims kunnen geen vrede onder elkaar brengen. Nochtans zegt de Britse eerste minister Tony Blair, dat de Islam voor hem synoniem is met vrede, verdraagzaamheid, en dat het een macht ten goede is. De *Christal Cathedral Houses* zijn een gezamenlijk “Christen- en mosliminstituut voor vrede”.

Islamitische landen zijn dictaturen die geleid worden door genadeloze moordenaars en internationale terroristen, zoals Saddam Hoessein (Irak), Khaddafi (Libië) en Hefez Assad (Syrië). In de naam van Allah worden tienduizenden van hun eigen mensen gemarteld en gedood. Zij leiden ook internationale terroristen op en financieren hun sabotage- en moordplannen.

In de gebieden die de PLO van Israël heeft overgenomen, is er geen vrijheid van geweten, spraak, godsdienst, politiek of pers, zoals dit het geval is in elk moslimland.

Grote problemen ook in Israël

Israël is de enige democratie in het Midden-Oosten, en zij ervaren problemen die eigen zijn aan de democratie. In het Heilige Land zijn er vele problemen met drugs, pornografie, prostitutie, rebelse jeugd, verkrachting, roof en moord. Israëli’s zijn met elkaar in conflict wegens hun zelfzuchtigheid. Meer dan 200.000 Israëlitische vrouwen zijn jaarlijks het slachtoffer van binnenlands geweld. De barbaarse daden in Israëlitische scholen is vergelijkbaar met die in Amerika. Gewelddaden onder de

Israëlitische jeugd zijn tussen 1993 en 1998 meer dan verdubbeld. Er bestaat ook vijandigheid tussen godsdienstige en seculiere Israëli's.

Als Jeremia vandaag zou leven, zou hij Israël tegen de oordelen van God over hun zonden gewaarshuwd hebben. De Israëli's hebben het dringend nodig zich te bekeren tot de God van Abraham, Izaäk en Jakob, maar wat gebeurt er als zij dat wél zouden doen? De rabbi's kunnen geen vergiffenis aanbieden voor berouwvolle zondaars. Al meer dan 1900 jaar is er geen tempeldienst en zijn er geen offers voor de zonden van het volk - net zoals de Bijbel het heeft geprofeteerd (Hosea 3:4; Lukas 21:20-24).

Waarom zou God deze dingen geprofeteerd en toegelaten hebben? Slechts omdat Jezus, de Messias en Lam van God, voor de zonden van Joden en heidenen gestorven is. Omdat Zijn offer aan het kruis de vervulling is van de oudtestamentische offers, zijn er geen offers meer nodig. Dit is de enige reden waarom de Heer Israël al die jaren zonder tempel gelaten heeft.

In het Oude Testament zijn er meer dan 300 profetieën die aanduiden waar en wanneer de Koning van de Joden geboren zou worden - inbegrepen Zijn verwerping, kruisiging en opstanding. Al deze profetieën zijn tot in de kleinste bijzonderheden vervuld in het leven van Jezus Christus. Als Hij niet de Messias is, dan is er geen Messias!

Op de precieze dag die de engel Gabriël aan Daniël verteld heeft (Daniël 9:25), is Jezus Jeruzalem binnengereken, is Hij als de Messias begroet zoals Zacharia (9:9) geprofeteerd heeft, is Hij gekruisigd voor onze zonde en uit de dood opgestaan, zoals de profeten van Israël hebben voorspeld. Op het kruis van de Heer heeft Pilatus de volgende aanklacht laten plaatsen: **DIT IS JEZUS, DE KONING DER JODEN** (Mattheüs 27:37).

Volgens het onweerlegbare historische getuigenis én Israëls eigen profeten, is het 2000 jaar te laat om de *eerste komst* van de Messias te verwachten. Israëls enige hoop is nu Zijn *tweede komst*. Het is tragisch dat het voor Israël de oorlog van Armageddon zal vergen om hun Messias te erkennen. Wanneer Hij op de Olijfberg verschijnt, om Israël van de uitroeiing te redden, zal elke Jood zien dat Hij de Man is die voor hun zonden werd doorboord en weer is opgestaan; diezelfde Messias die hun profeten beschrijven maar door hen verworpen werd. Dan zal het hele overblijfsel van Israël geloven (Zacharia 12:10; 13:9). Dan zal de "Koning der Joden" uiteindelijk voor altijd regeren. Echter, op dit ogenblik, en nu al 2000 jaar, biedt Hij vergiffenis aan en vrede, eeuwig leven, en Zijn heerschappij op de troon van ieders hart dat voor Hem open staat.

---

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm